

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Jířího Pally v právní věci žalobců: a) **Město Buštěhrad**, se sídlem Hřebečská 660/11, Buštěhrad, zast. Mgr. Vojtěchem Novotným, advokátem se sídlem Karlovo náměstí 24, Praha 2, b) **K. K.**, a c) **Rodinné centrum Buštěhradský pelíšek**, se sídlem Kladenská 207/38, Buštěhrad, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, za účasti osoby zúčastněné na řízení: AVE Kladno s.r.o., se sídlem Smečenská 381, Kladno, zast. JUDr. Ing. Janem Vychem, advokátem se sídlem Lazarská 11/6, Praha 2, o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 15. 3. 2016, č. j. 46 A 35/2014 – 234,

t a k t o :

Návrh osoby zúčastněné na řízení na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti
s e z a m í t á .

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 15. 3. 2016, č. j. 46 A 35/2014 – 234, zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 4. 2014, č. j. 047091/2014/KUSK, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Kladna, odboru výstavby ze dne 14. 11. 2013, č. j. Výst./4514/13 5/Čk, kterým bylo na základě žádosti společnosti SKS INVEST s. r. o., a společnosti Středočeská údržba komunikací s. r. o., (právní předchůdce osoby zúčastněné na řízení) rozhodnuto o umístění stavby „Bioplynová stanice Kladno“ v k. ú. Buštěhrad.

[2] Proti tomuto rozsudku podala osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž zároveň požádala o přiznání odkladného účinku. Tento návrh odůvodnil stěžovatel tím, že rozsudkem Krajského soudu v Praze dojde k obnovení řízení o žádosti stěžovatele o vydání rozhodnutí o umístění stavby pro stěžovatelův záměr, a ten tak bude muset doložit dodatečné podklady (zejména rozhodnutí o výjimce podle ustanovení § 65 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, hlukové studie dokládající splnění hlukových limitů atd.), jejichž obstarání bude spojeno se značnými náklady. Tyto náklady by v případě úspěchu kasační stížnosti přitom byly vynaloženy zbytečně. Stěžovateli by tak mohla v případě pokračování řízení o umístění stavby vzniknout újma. Jiným osobám by dle názoru stěžovatele přiznáním odkladného účinku újma nevznikla a nedošlo by ani k žádnému ohrožení veřejných zájmů.

[3] Žalobce a) předložil k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyššímu správnímu soudu své vyjádření, v němž se vyslovil pro zamítnutí návrhu. Stěžovatel podle žalobce a) neosvědčil své tvrzení, že v případě nepřiznání odkladného účinku bude muset vynaložit značné náklady. Dále pak neosvědčil, že by vynaložení těchto nákladů mělo na stěžovatele zásadní dopad. Žalobce a) dále namítl, že přiznání odkladného účinku

by způsobilo, že napadené rozhodnutí žalovaného bude mít právní účinky, což by představovalo zcela zásadní újmu pro žalobce a), který by byl zbaven práva na efektivní soudní přezkum rozhodnutí správního orgánu. Přiznání odkladného účinku by nakonec bylo také v rozporu s veřejným zájmem, jelikož napadené rozhodnutí žalovaného odporuje veřejnému zájmu na ochraně zvláště chráněných druhů, ochraně zdraví a životního prostředí.

[4] Žalovaný ani žalobci b) a c) se k návrhu na přiznání odkladného účinku ve lhůtě stanovené Nejvyšším správním soudem nevyjádřili.

[5] Podle ustanovení § 73 odst. 2 ve spojení s ustanovením § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) soud na návrh stěžovatele přiznává kasační stížnosti odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Tyto podmínky musí být splněny kumulativně.

[6] Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na jeho osobě a konkrétní situaci. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel. Ten musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností ji vyvozuje, a uvést její intenzitu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32).

[7] Nejvyšší správní soud posoudil návrh stěžovatele a dospěl k závěru, že návrh uvedené požadavky nespĺňuje. Stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku pouze konstatoval, že mu v souvislosti s probíhajícím řízením před žalovaným hrozí značné náklady. Nijak však tyto náklady nespécifikoval a to jak v rovině obecné, tak ve vztahu k vlastním konkrétním okolnostem. Nejvyšší správní soud se zároveň přiklání k vyjádření žalobce a), který poukázal na skutečnost, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by mohlo umožnit realizaci rozhodnutí žalovaného, která by mohla mít nepříznivé následky jak pro žalobce, tak pro veřejné zájmy. Nejvyšší správní soud také podotýká, že pokud má stěžovatel zájem na přerušeni řízení o umístění stavby, které v důsledku rozsudku napadeného kasační stížností pokračuje, může toho dosáhnout prostřednictvím institutu přerušeni řízení podle § 64 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, podle kterého v řízení o žádosti přeruší správní orgán řízení na požádání žadatele. Vzniku tvrzené újmy tak stěžovatel může zabránit jinými prostředky, než přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti, které tak v posuzovaném případě zjevně není na místě.

[8] Protože zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku nebyly splněny, Nejvyšší správní soud podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. května 2016

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu